

Kedves Fiatal Barátaink,

Képzeljétek el a következőt:

Hirtelen, mintha csak a semmiből tűnne elő, egy ismeretlen áll előtted.

Közelebb lép hozzád, mélyen a szemedbe néz és megszólal:

„Olyan helyről érkeztem ide, amit nem ismersz. Minden kérdésedet meg tudom válaszolni.

Azonban csak egyetlen kérdést tehetsz fel nekem, csak egyetlen kérdésre fogok választ adni.

Tehát olyat kérdezz tőlem, amit a leginkább meg szeretnél tudni.”

Teljesen döbbenet állsz előtte, hiszen nagyon váratlanul ért az idegen ajánlata.

Nos, mit kérdeznél tőle?

Mi számodra a leges-legfontosabb kérdés?

Hirtelen fogalmad sincs arról, hogy valójában mit szeretnél megtudni, így számtalan spontán kérdés ötlik fel benned:

Mik a lottó heti nyerőszámai?

Lesz-e valaha Maseratim, luxusvillám feszített tükrű úszómedencével?

Keresek-e majd annyi pénzt, és leszek-e olyan vagány, mint Cristiano Ronaldo? Esetleg:

Mit szeretnék elérni az életben, és valóban elérem-e majd?

*Ezek mind igen izgalmas kérdések, de valóban olyan fontosak-e?  
Elérhetem-e a sikerrel, pénzzel az igazi boldogságot és nyugalmat?  
Megoldódnának-e a legfontosabb problémáim?*

Majd egy újabb kérdés merül fel:

Megtalálom-e valaha az életemben az Igazit?

*Ezekre a kérdésekre az Élet maga adja majd meg a választ!*

De egyre jönnek az újabb és újabb kérdések!

Meddig fogok élni? vagy

Miért van az, hogy mindannyian aranyos kisbabaként érkezünk e világra, és  
legtöbbször vén bolondként, keserű szájjal hagyják el azt?

Szükségszerű-e, hogy a korrallal együtt én is elveszítsem életkedvemet, fiatalos  
lendületemet, testi egészségemet?

Hogy meddig fogsz élni, úgyis megtudod majd. Erre a kérdésre egyszer magad  
találsz választ.

És valóban szeretnél mindent előre tudni?

Az idegen, aki olyan hirtelen került eléd a semmiből, nem állítja magáról, hogy  
jövendőmondó lenne, csak azt mondja:

”Tedd fel a legfontosabb kérdésedet!”

Tehát jól fontold meg:

Mit szeretnél valójában megtudni?

És máris újabb kérdések törnek fel belőled:

Ki lehet ő, honnan és miért jött ide? vagy:

Van-e élet a halál után? vagy:

Vajon éltem-e már a születésem előtt is? vagy:

Honnan származik az ember?

Hogyan keletkezett a Föld, hogyan keletkeztek az égitestek?

Hogyan lehetséges, hogy az emberek tudnak beszélni, de az állatok és más földi élőlények nem tudnak? vagy:

Csak a Földön élnek emberek, más bolygón nem?

Nos, ezek már valóban más jellegű, igazán érdekes kérdések!

De képzeld csak el, hogy felteszed a következő kérdést:

– Létezik-e élet a halál után?

és az idegen egy egyszerű *igen*-nel válaszol. Végül is megválaszolja a kérdést.

Ezzel valóban elégedett lennél?

Sokkal többet megtudtál? Megtudnád, hogy milyen az élet a halál után?

Vajon jó vagy rossz élet-e?

Megtudod-e ebből az „igen” válaszból? – Aligha.

Hogy létezik-e élet a születés előtt, honnan származik az ember, és van-e élet más égitesteken – igen, érdekes lenne mindezekről többet megtudni; a kíváncsiságod kielégülne; de talán mégsem a kíváncsiságodról szólna a legfontosabb kérdés az életedben!

Az idegen nem azt mondta neked, hogy elégítsd ki a kíváncsiságodat, hanem azt mondta:

„Kérdezz arról, amiről leginkább választ szeretnél kapni!”

Mit teszel azért, hogy megtaláld ezt a kérdést, amennyiben most rögtön nem tudod?

Talán azt mondd:

„Rendben, kérlek adj egy kis időt nekem, holnap már esetleg meg tudom mondani; utána kell gondoljak.”

De a kapott idő csak a nyugtalanságodat fokozza.

Hazamész, és felhívod telefonon a legeslegjobb barátodat. Tanácsot ad neked, azonban a válasza nem elégít ki. Egy kicsit csalódottan teszed le a kagylót. Valahogy nem vitt előbbre ez a beszélgetés.

Majd bemész a szobádba, ledőlsz az ágyadba, és újra elmerülsz a gondolataidba.

Számtalan kérdés merül fel benned, de végül mindig azt válaszolod magadnak:

„Igen, egész jó kérdés, de vajon valóban ez a legfontosabb, a mindennél fontosabb?”

Miközben tovább gondolkozol... – érdekes dolog történik.

Egyre inkább önmagad felé fordulsz, jobban mondva egyre mélyebbre mész önmagadban.

Már nem érzékeled a körülötted lévő zajokat, a környezetekben lévő dolgok már nem tudnak a tudatodig elhatolni.

Minden elcsendesül, mélyen magadba merültél...

--- *Zenei közjáték* ---

Mi a legfontosabb kérdés az életedben?

Újabb és újabb kérdések törnek fel, de érzed, hogy az igazán lényeges kérdés még mindig rejtve maradt előtted.

Nem tudod, hogy honnan tudod ezt olyan nagyon biztosan, de érzed, hogy így van.

Most már olyan mélyre érkeztél önmagadban, hogy gondolataid egészen elcsendesedtek.

Ez az állapot leginkább talán egy meditációhoz, vagy egy imához hasonlatos?

Olyan, mintha egy tónál lennél.

Gondolataid a tó hullámai, melyek egész életedben hullámznak, mint ahogyan a szél és a hullámok mozgatnak egy vitorlást a víz felszínén.

A víz mélyén azonban minden nyugodt és csendes, szinte mozdulatlan, mélyebben már jobban látható, hogy mi is található a vízben:

– korallok, növények, állatok – amennyiben képes vagy a víz alá tekinteni.

Felismered: mélyen elrejtve benned egy titokzatos világ rejlik.

Ahogy a számodra legfontosabb kérdést kerested, egészen közel kerültél ehhez a világhoz, élethez.

És ekkor történik valami! Mélyen benned megszólal egy hang:

*Szeretném megtudni az IGAZSÁGOT.*

*Az igazságot az ÉLETRŐL.*

Az igazságot arról, hogy mi áll minden ember, állat és növény élete mögött, az igazságot az egész univerzum életéről.

Miért van minden úgy, ahogy van?

Majd egy újabb gondolat merül fel:

Ha *ezt* a kérdést teszem fel, majd választ is kapok rá, hogyan lehetek biztos abban, hogy a válasz igaz? Elégedett leszek-e vele?

*Csak akkor tudom meg, hogy mi az igazág, ha az igazságot magam fedezem fel, magam ismerem fel.*

És akkor egyszer csak egész bizonyosan tudod, hogy hogy hangzik a mindennél fontosabb kérdés:

*„Hogyan kell éljek ahhoz, hogy megtaláljam az igazságot?”*

Ebben a pillanatban meg is jelenik előtted az idegen, így fel is teszed neki a kérdést.

Az idegen boldog, mert érzi, hogy ez a kérdés a szívedből tört fel.

Nyugodtan válaszol:

*„Két szabályt szeretnék rád bízni. Az *első* és legfontosabb szabály:*

*Keresd az igazságot – a Világosságot – teljes szívedből. Vágyjál rá, hogy megtaláld, és így meg is fogod lelteni.*

Minden, ami a végtelen Mindenség része, Fényből áll.

A Világosság szemed számára olyan láthatatlan erő, mely betölti a végtelen teret.

A Világosság azonban nem csak erő vagy energia, hanem Tudatosság,

Bölcsesség és Szeretet.

Energiából, tudatosságból és szeretetből áll minden.

Tehát keresd a Világosságot, keresd a Bölcsességet mindenben – ez a legmagasztosabb parancsolat.

A *második* szabály ugyanolyan fontos, mint az első:

Fogadj el minden embert olyannak, amilyen,  
hiszen ők mind testvéreid a Világosság utáni keresésben."

Az idegen elhallgat és rád tekint.

Ekkor két kérdés merül fel benned:

Az igazság megismerése szempontjából miért olyan fontos ez a két szabály?

Mi köze ennek az igazsághoz vagy a Világossághoz?

Az idegen – mintha olvasni tudna gondolataidban – rögtön válaszol:

"Tudom, hogy most mire gondolsz, és meg is tudom neked magyarázni.

Ha valóban e két szabályt betartva élsz, szíved mindig nyugalomban tud maradni.

Azonban tudnod kell, hogy az életben ezt nem lehet megspórolni: kellemetlen dolgok fognak megtörténni veled – nem szeretnéd, de mégis megtörténnének –, és ennek mély értelme van.

Mert ha ezek a kellemetlen dolgok más emberek cselekedete által történnek meg veled, meg kell tanulnod nem rögtön visszaadni azt a 'szemet szemért' elv alapján, hanem fel kell ismerned, és meg kell értened, hogy a másik ember cselekedete mögött milyen szándékok állnak.

'Ahogyan te velem – úgy én is veled.' – Sok ember vélekedik így.

De drága Barátom, térj le erről az útról!

Ha nem teszed, szíved még e világhoz lesz kötve, nem tud szabaddá válni; márpedig csak egy szabad, tiszta szív képes arra, hogy megtalálja az igazságot!

Ezért olyan fontos ez a szabály.

'Fogadj el minden embert olyannak, amilyen, hiszen ők mind testvéreid a Világosság utáni keresésben.'

De mondhatom más szavakkal is:

'Szeresd Felebarátodat, mint Temagadat.'

Tudnod kell, hogy legmélyebb lényed Világosságból áll, és ez így van minden embertársaddal is.

Minden, ami a végtelen Mindenségben található, Világosságból áll: Te is, a szomszédod is, a barátaid is, minden ember és gyermek, aki körülötted él.

Tehát ha te meg szeretnéd találni az igazságot, a Világosságot, ügyelned kell e két szabály betartására:

Szeresd a Világosságot teljes szívedből!

Szeresd Felebarátodat, mint Temagadat!"

Az idegen elhallgat – te behunyod szemeidet.

Ismét önmagadhoz fordulsz, hogy feltehesd a következő kérdést magadnak:



Valóban erre vágyom?

Valóban az igazságot szeretném megtalálni?

Mélyen elmerülsz önmagadban, mert biztos választ szeretnél kapni kérdésedre.  
Amikor ismét felnyitod szemedet, az idegent már nem látod magad előtt.  
De mily csodálatos: hangját immár belülről hallod, a szívedből szól.

És ekkor világossá válik számodra:

Az idegen nem is idegen, aki előtted állt, és nem is egy másik világból jött el hozzád,  
hanem a Világosság hangja a szívedben.

Hallgass erre a hangra,

ügyelj rá, és fordulj hozzá minden nap, mindegy, hogy éppen mit teszel,  
és hallgasd, amikor így szól hozzád:

„Már nagyon régóta ismerlek téged.

A Világosságból jöttem.

Amikor már te is készen állsz erre, téged is ismét vissza foglak oda vezetni.

Hagyd, hogy benned élhessek, és akkor én is meg tudom mutatni neked az  
Igazságot, mely majd áthat téged, és általad másokat is megérint.”

Ámen